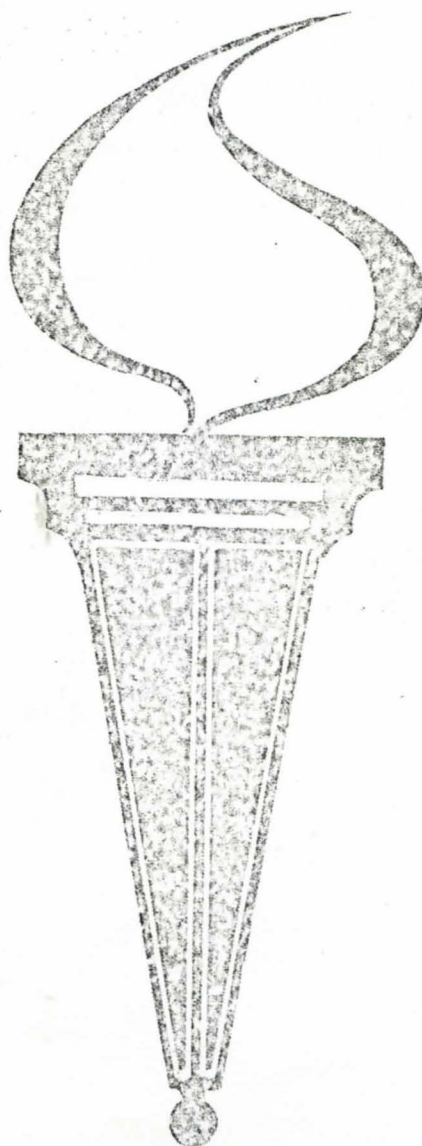

KOSMISK BULLETIN

Nr. 2 Pris: 1:50

KOSMISK BULLETIN - November 1969 - Årgång 1 - Utkommer med 12 nr/år. Nr 2.
Adress: Kosmisk Bulletin, Box 151, 575 00 Eksjö.
Red. och ansv. utg: S. Thor-Leif Dahnielson.
Årsprenumeration kr 15:- kan insättas på postgiro 12 85 92 S. Dahnielson.

- o - o - o - o - o -

Bäste Läsare,

Ut i ett glittrande universum rusar en rymdkapsel med tre män ombord. I sitt strävande efter kunskap kämpar sig människan allt längre och längre ut för att uppenbara alla de hemligheter och gåtor angående världens och vårt eget ursprung, som finns fördolda i det oändliga kosmos. Men vårt sökande utåt har gjort oss blinda för det faktum, att det finns ett sökande som är ännu viktigare: det som är riktat inåt, mot vårt eget innersta. Det är där vi finner svaren på gåtorna som omger vårt ursprung och vårt förhållande till allt annat levande. Dessa sanningar finner vi inte i den yttre rymden, utan i den inre rymden. Ty medan vi griper vår steniga rymdgranne med ett allt fastare grepp, famlar vi ännu vilset efter den hand som sträcks ut av vår allra närmaste granne - vår medmänniska.

På den ödsliga månytan letar astronauterna efter värdefullt forskningsmaterial, medan människor här hemma på jorden förtvivlat letar bland sopor för att kunna stilla sin hunger.

Medan månlandarens raketer lyfter farkosten från månen för att föra hem de tre rymdfararna välbehållna, skjuter andra raketer här på vår egen himlakropp fart för att med sina explosiva laster sprida död och förintelse.

Återvändande astronauter hyllas för den tjänst de gjort mänskligheten, men samtidigt dekoreras och gratuleras återvändande soldater som tack för de människoliv de utplånat.

En fantastiskt avancerande teknik som sätter människan och hennes verkliga syfte i skymundan för oss allt närmare den hotande katastrofen. Otaliga civilisationer har gått under, och vår enda utväg är att vi blickar in i vårt eget inre och inser vår samhörighet med varandra. Ty i vårt inre - vår eviga kosmiska del - finns det inget som skiljer oss åt. Där är vi alla Ett. Detta är den tidlösa Sanning, som en enkel kringvandrande snickare gav oss för tvåtusen år sedan, men som vi inte velat lyssna till. Den har getts till oss av våra vänner från andra världar sedan tidernas begynnelse, och idag är de åter här för att visa oss en väg mot en bättre tillvaro. Lyssnar vi NU? Eller kommer deras ansträngningar att vara förgäves än en gång? Ja, du kanske kan svara själv. Resultatet beror nämligen på oss - på dig och mig...

Med bästa hälsningar
från
redaktionen

- o - o - o - o - o -

INNEHÅLL

Sid 2: EVIGT LIV	Thor-Leif Dahnielson
Sid 3: RÄTTIGHET KONTRA PLIKT	J. S. Boye Petersen
Sid 4: FRÅGOR OCH SVAR	
Sid 5, 6, 7, 8: UFO-NYHETER	
Sid 9: KÄNN DIG SJÄLV	Steven Whiting
Sid 9: VETENSKAP	
Sid 10: DEN KOSMISKE INDIVIDEN	Fred Steckling
Sid 11: FRÅGOR OCH SVAR	
Sid 12: CELLMEDVETANDE UPPTÄCKT	
Sid 13: MÅNRESOR - VÄRLDSSVÄLT	Thor-Leif Dahnielson
Sid 15: FRÅGOR OCH SVAR	

- o - o - o - o - o -

Dagarna blir allt kortare, och solen stiger inte längre så högt upp på himmelskupolen. Den fuktiga luften och den sjunkande temperaturen gör, att på morgnarna ofta allting täcks av ett tunt frostlager. Alla naturens små levande varelser gör sig redo för den kommande kölden. Fåglarna, som glatt oss med sin glittrande sång, drar iväg mot sydligare länder. Bakom sig lämnar de ett döende landskap, där träden snart ska stå som nakna silhuetter med grenarna snötäckta och uppsträckta mot vinterhimlen, sedan deras sköna klädnad fallit av.

När vi vandrar ut i naturen möts vi av en värld som döljs i en underbar kaskad av röda, bruna och gula färger, och endast här och där tittar små gröna blad fram och påminner oss om den härliga sommar vi lämnat bakom oss.

Tänker vi egentligen på, att den skönhet vi njuter av när vi beskådar höstnaturens färger, är en skönhet skapad av naturens närhet? Känner vi någon fruktan för att döden närmar sig bland markens växter? Är vi rädda att detta ska innebära ett definitivt slut på naturens liv?

Naturligtvis inte, ty vi vet att naturen endast dör en skenbar död, för att om ytterligare några månader åter börja stråla av liv. Än en gång kommer de förut livlösa och torra träden att fyllas av livets värmande energi och klädas i sommarskrud. Denna vetskap om att livet fortsätter gör, att vi varken fruktar eller sörjer över den mörka årstidens ankomst, utan istället gläds åt tidens eviga kretslopp och den vår vi vet snart ska vara här.

Vad är det egentligen som sker denna årstid? Marken fylls av döda löv som fallit ned från träden, därför att de trängts bort av nya små pigga knoppar. När dessa knoppar började bildas slutade saven att flöda ut i det mogna bladet, som därigenom förlorade sin gröna färg och övergick i en gulbrun nyans. Efter att ha fullgjort sin uppgift och under lång tid hjälpt till att fylla luften med friskt syre, faller det nu bort från marken och hamnar på marken, där det förmultnar och ger näring åt jorden.

Men har egentligen lövet dött? Nej! Lövet - den materiella formen - har lämnat sin plats på grenen, fallit till marken och kommer att förmultna, men den livsenergi som genomströmmade det innan det "dög" har inte försvunnit. Liv kan inte dö. Om det kunde det, vore det inget Liv. Istället fortsätter det att existera och uttrycka sig genom den nya knoppen, som kommer att vila under vintern för att vara redo att slå ut, när solens strålar åter börjar sprida värme och snön smälter bort.

Exakt samma sak äger rum med de myriader små celler som bygger upp vår kropp, och i vilka minnet av allt vi upplever och erfär registreras. Men ständigt "dör" och "föds" celler inom oss, och vetenskapen har räknat ut att efter ungefär sju år har alla cellerna ersatts med nya. Således borde väl vårt minne blott sträcka sig ett par år tillbaka, och vi borde vara helt annorlunda än för sju år sedan? Lyckligtvis är det så, att när en cell förstörs förflyttar sig Livet från denna till en ny cell, och tar då också med sig minnet av erfarenheter och livsintryck.

Så ser vi då att döden i naturen blott är skenbar och inte innebär något definitivt slut, utan att det snarast är fråga om en förflyttning av livsenergin från en form, som fullgjort sin uppgift, till en ny pigg liten form.

Cellen dör, men Livet i den fortsätter att existera. Likadant som livet i trädens löv lämnade den form som tjänat färdigt, och fortsatte uttrycka sig genom en ny knopp. Och vad som gäller i liten skala - hos cellen och lövet - gäller även i stor skala - för människan.

Människokroppen utsätts för alla slags påfrestningar, och en dag har min fysiska kropp liksom lövet tjänat ut. Men den Livsenergi som är mitt verkliga Jag - min sanna själ - är evigt ung och flyttar till en ny form för att uttrycka sig genom den. Vad som dör är endast den materiella formen: cellen, lövet, kroppen..... Den gamla fysiska kroppen måste återvända till den jord varur den är kommen, och jag kan inte ta den med. Lika lite som jag tar min gamla bostad med, när jag flyttar till ett nytt hus.

Förvissad om detta kan jag inte känna någon fruktan eller rädsla inför det oåterkalleliga slutet på DETTA liv, liksom man inte heller känner någon rädsla när hösten nalkas. Ty ingendera innebär något slut, utan endast en övergång till en ny, grönskande vår.

Thor-Leif Dahnielson

Människan anser det självklart, att hon har rätt till många saker. Föräldrarnas "rätt" över barnen; domstolarnas "rätt" att döma; myndigheternas "rätt" över samhällets individer; "rätt" att härska över människan i kraft av politiska, ekonomiska eller religiösa dogmer och andra egoistiska, människoskapta lagar och förordningar.

I motsats härtill betraktar vi våra plikter som en börda. Plikten att sörja för våra barns "uppfostran"; att betala skatt, göra vår värnplikt eller att gå i kyrkan.

Genomsnittsmänniskans syn på dessa ting speglar med ohygglig skärpa hur egoistiska vi är, och hur helt vi missförstått meningen med vår tillvaro. Och ser vi kanske inte resultatet av alla dessa våra strävanden i de tillstånd, som omger oss och som vi själva förorsakat?

Vi har vår kristna tro, men underlåter att handla efter den. Vi har jämlikhet men inte för alla. Frihet, men bara i begränsad omfattning. Och broderskapet? Existerar inte.

Vad betyder egentligen ordet "jämlikhet"? Först och främst, att betongarbetarens arbete anses vara lika viktigt som statsministerns; att ingen värderas efter ställning, plånbok, religion, hudfärg, utseende, omdöme, förmågor eller annat. Istället borde vi sätta RESPEKT. Inte bara respekt för varandra och för varje välgjort arbete, utan för allt liv.

Men sann jämlikhet utesluter begreppet "rättighet", både ur social och religiös synpunkt. Vi har inte rätt över någon annan än oss själva. Det är vår egoism som har skapat begreppet "rätt", vilket föder ett annat begrepp - begreppet "inblandning". Vi behöver bara vända oss till de tio budorden för att inse, att dessa är gudomliga direktiv mot varje form av inblandning i andras angelägenheter och en därav följande "rätt" över någon eller något.

Hur är det med föräldrarnas rätt över barnen? Det är ju dock föräldrarna som har satt dem till världen.

Vi har medverkat i en av Skaparens handlingar, javisst; men själva det lilla barnet är en individ med rätt till en fri utveckling. Kanske åberopar vi oss rätten att uppfostra det och därmed också att ingripa, med den undanflykten att barnet annars skulle bli helt fördärvat. Men hur uppfostrar vi det?

Det späda barnet är vänligt och tillitsfullt mot alla, men speciellt mottagligt för intryck. Det avspeglar tidigt föräldrarnas sinnesstämningar och lägger sig efterhand till med deras vanor och synpunkter. Senare blir det mera självständigt och uppnår "trotsåldern". Och ju mer orimligt och besvärligt ett barn blir, desto tydligare blir det för föräldrarna i hur hög grad deras uppfostran varit felaktig.

Det är med andra ord föräldrarnas exempel och sätt att ta hand om barnet det är fel på. Det är inte vår RÄTTIGHET utan vår SKYLDIGHET att uppfostra det. Vi har rätt att VÄGLEDA det, men inte rätt att TVINGA det. Om vi själva är naturliga och vänliga mot alla; inte baktalar eller fördömer någon; inte gör några åtskillnader, utan behandlar alla lika; inte utför ett arbete bara för att tjäna pengar och omsätta dessa till gastronomiska eller andra materiella bekvämligheter, utan därför att vi VILL utföra ett gott arbete och känna tillfredsställelsen efteråt; hjälper andra utan att tänka på något i gengäld - ja, då har vi hjälpt vårt barn en god bit på väg mot det mål som humanisterna drömmer om, men inte gjort något reellt för att nå. Det mål som Jesus satte åt oss, men som Kyrkan endast gör ytterst lite för att hjälpa oss fram till, i det den - som en hyllning till vår slöhet - hävdar att "endast tro behövs", fastän det står: "Efter dina gärningar skall du bliva dömd".

Jag skulle kunna stanna länge och ingående vid enskilda ting i vår uppfostran, eller rättare sagt vår försummade uppfostran, av barnen, såsom att ge dem krigsleksaker, tillåta våldsamma lekar, slagsmål och att se krigsfilmer och cowboyfilmer. Jag ska dock inskränka mig till att bemärka, att när vi tillåter barnen något sådant, menar de att saken därmed är i sin ordning, och så härmar barnen dessa bedrifter och tror sig göra något "vuxet" och "manligt".

Förutsatt att vår uppfostran sker under fredliga och harmoniska förhållanden, under positiv vägledning av vänliga, balanserade och tålmodiga människor, kommer domstolarna att kunna tas bort. Här i landet har vi ju avskaffat dödsstraffen, men vilken rätt har vi att döma andra människor till

frihetsstraff? Åter ett exempel på hur vi tar oss rättigheter över andra. Som förhållandena är för ögonblicket, är vi dock tvungna att hålla borta sådana människor som utgör en fara för andras liv.

Det är likaså en allmän uppfattning, att vi har skyldigheter mot samhället, och att vi ska underkasta oss de lagar regeringen stiftar. Låt mig här fastslå, att visst har vi plikter; men dessa samhällsskapade plikter får inte utgå som direktiv från vem som helst; det är plikter vi måste pålägga oss frivilligt. Denna synpunkt innebär, att vi inte är födda här på jorden för att tjäna pengar, utan för att tjäna andra - tjäna vår nästa. Hur ofta utför vi kanske ett arbete för någon utan betalning och utan att kräva tack i gengäld? Hur ofta gör vi frivilligt något för andra? Pengar är inte onda i sig själva, så länge de endast tjänar till att skaffa oss våra dagliga förnödenheter. Men att ha makt över andra människor genom att sätta dem i ett ekonomiskt beredförhållande till sig, eller detta att utnyttja andra, tjäna på andras arbete eller ta ränta på utlånade pengar - det är av ondo.

Ingen kan tycka om att gå i krig, och ändå är det bara ett fåtal som invänder mot militärtjänsten. Att göra värnplikten betraktas av de flesta som en trevlig omväxling, som en sorglös och ansvarslös tillvaro; men bara några få har tänkt på den yttersta konsekvensen av det militära: ATT SLÅ IHJÄL

ANDRA MÄNNISKOR.

Alla krig förs på ekonomisk grund för att stötta en vacklande ekonomi. Varför kämpar vi då? Är då inte ryssarna några förbannade kommunister? Nej, de är bara ett folk, som styrs av en kapitalstark regering som dirigerar det hela, och menig man har bara att rätta sig efter de order partiet dikterar. Och är vi kanske inte ungefär likadana i det fallet? Först visar föräldrarna barnet ett dåligt exempel och försummar i många fall att bry sig om dem - det finns inte tid till det; det ska tjänas mer pengar, eller då är man för trött eller olustig. Därefter fylls barnen i skolan med lärdomar och åsikter de inte är intresserade av. Det är som bekant lusten som driver verket. Prästen konfirmerar barnen och inpräntar i dem vackra levnadsregler, som barnen låter gå ut genom det andra örat, ty de ser ju varje dag att så gitter folk verkligen inte uppföra sig, och dessutom är vår tro inte underbyggd av vetande. Likväl bekräftar vetenskapen Guds existens. Kyrkan har bara inte kunnat kombinera tron med vetenskapens resultat. När barnen omsider kommer ut i livet antar de kritiklöst - för det är så bekvämt att låta andra tänka åt sig - ett eller annat partis ord. Och alla appellerar de till eget.

Människan har själv skapat sig sina besvärligheter. Om vi bara gitte, skulle vi enbart genom att hålla ihop skapa fred på hela jorden, avskaffa de folkvalda ledarna som struntar i sina skyldigheter, eller som vilseleder människorna; samt avskaffa nu härskande, orimliga förhållanden. Att vara ledare för ett folk kräver en ödmjuk inställning, en tjänande attityd och inte motsatsen.

Ska vi nå vidare i utveckling, vår andliga utveckling, och inte bara bli ännu en civilisation som har gått under här på jorden, måste vi ta OSS SJÄLVA allvarligt i kragen. Se bort från våra "rättigheter" - inse våra skyldigheter - och handla därefter.

J. S. Boye Petersen
(ufo kontakt, nr 1 -69)

- o - o - o - o - o -

ooooooooooooooooooooo
o FRÅGOR OCH SVAR o
ooooooooooooooooooooo

Under denna rubrik försöker vi besvara de frågor du funderar över, vare sig det gäller UFO, filosofi, religion eller något annat som har anknytning här till. Är det något du inte tycker stämmer i GA:s berättelser, eller bryr du din hjärna över något annat problem. Sänd din fråga till Bulletinen, så ska vi göra vad vi kan för att besvara den. Eftersom vi endast kan publicera ett par frågor åt gången, besvarar vi alla personligt. Därför får du gärna bifoga ett 55-öres frimärke när du sänder dina frågor.

FRÅGA: I förra Bulletinen sades det att UFOs hållit våra rymdskott under uppsikt. Men finns det inte fler sådana händelser än den som omnämndes?

SVAR: Det finns många sådana händelser registrerade, och här är några stycken:

När man i januari 1961 med radar följde en Polaris-robot efter uppskjutningen från Cape Canaveral, uppfångades på radarskärmen ett större föremål, som man kunde spåra flera minuter efter det att det förflyttat sig bort från raketten.

Under Gemini I:s första varv runt jorden, uppfångade radar fyra UFOs invid satelliten.

I oktober 1966 meddelade Flygvapnet att tre okända föremål befann sig i bana runt jorden, och obekräftade rapporter från Malta uppgav att den brittiska radarstationen i Xlendi regelbundet registrerade fyra UFOs på hög höjd. Dessa UFOs var inga satelliter.

Därtill finns det två rapporter från astronomer i Venezuela och Argentina om UFOs som flugit i närheten av amerikanska och sovjetiska obemannade satelliter.

En rysk astronaut såg "något" i rymden, vars natur aldrig offentliggjordes.

I juni 1965 rapporterade astronaut McDivitt ombord på Gemini 4, att han såg ett cylindriskt föremål med "antennor" närma sig kapseln. McDivitts filmbilder visar ett skinande ovalt föremål. *Benji*

- o - o - o - o - o -

oooooooooooooooooooo
o UFO-NYHETER o
oooooooooooooooooooo

UFO LANDADE I ENGLAND

Åtskilliga barn i det lilla samhället Northamptonshire i Irthlingsborough uppgav sig den 16 juli 1969 ha sett ett blixtrande rött föremål landa på ett fält nära byn under den föregående kvällen. Två unga systrar, Sharon och Denise Cuddihy, sade att de sett det underliga föremålet från sitt sängkammarfönster.

10 år gamla Denise sade: "När det landade på fältet förändrades det till en mängd blixtrande gula ljus. Hela himlen verkade samtidigt få en klarblå färg."

Sharon sade, att de berättade om det för sin far och även han kom och tittade. Han visste emellertid inte vad det var.

Åtskilliga andra barn i byn såg också det mystiska föremålet, inklusive fem pojkar som låg i ett tält över natten. En av dem, Kevin Spence, 11, sade: "Det kom virvlande genom luften och ett rött ljus blixtrade av och till, innan det kom ned på kornfältet bakom huset."

Nästa dag förbjöd ängsliga mödrar sina barn att undersöka fältet. Den lokala polismyndigheten mottog inga rapporter om föremålet.

(Northants Evening Telegraph, 16 juli -69)

- o - o - o - o - o -

TROLLBUNDNA AV TEFAT

"Fyra ljus, vilka formade en fyrkant med en spira längst upp". Så beskrev ett par från Brinsley ett underligt föremål de såg sväva på himlen över Underwood under de tidiga torsdagstimmarna.

Mrs A. Stuart, 65, från Hobsic Close, Brinsley, sade: "Jag steg upp ur sängen omkring kl 3.15 den morgonen och gick in i ett litet sovrum för att se på soluppgången. Jag blev helt fascinerad av att se ett föremål likt en ljuskrona hänga i rymden. Det var fyra ljus - mycket starkare än några stjärnor - som formade en fyrkant, och med en spets på toppen. Jag iakttog det trollbunden under ca 10 minuter, och var så upphetsad att jag gick för att väcka min man. Han skulle ha sagt att jag drömt, om jag inte hämtat honom så att även han fått se det. Vi iakttog det som trollbundna, när det svävade över taken och sedan stilla drev mot sydost. Det hördes inget motorljud och ibland doldes det delvis av molnen. Jag måste ha iakttagit det under mer än en halvtimme innan jag återvände till sängen, och t.o.m. då var jag så fascinerad att jag ville tillbaka igen."

Den lokala polismyndigheten sade sig inte ha fått någon rapport om iakttagelsen.

(The Derbyshire Times, 25 juli -69)

Vetenskapsmän studerar för närvarande mystiska cirklar i buskage och gräs i närheten av staden Auckland på Nya Zeeland för att kontrollera påståenden om, att de skulle härröra från flygande tefat. Tusentals människor har kommit för att se på cirklarna, som är 12 meter i diameter. De påträffades för en månad sedan på en farm 112 kilometer från Auckland. De träd som finns inom cirklarna är förkolnade och döda med tre v-liknande räfflor av jord, som pekar in mot centrum.

Först sa forskarna att de var alldeles för upptagna för att ha tid med att undersöka cirklarna, men sedan en trädgårdsodlare med geigermätare påvisat att träden är radioaktiva har intresset ökat. Forskare från vetenskaps- och industriforskningsdepartementet har nu fått prover på de döda träden och har inlett ingående studier.

Trädgårdsodlaren, John Stuart-Menzies, har berättat att saven i träden helt har torkat ut.

Någon sorts högfrekvent radiostrålning har kokat materialet, sade han. Energin har förkolnat träden utan att barken ser ut att ha utsatts för eld. Jag känner inte till någon jordisk energikälla, som kan ha fått träden att se ut så här. Något objekt utifrån har landat på platsen och när det startat igen producerat någon form av energi som förstört växtligheten.

(Östersunds-Posten, 14 okt -69)

- o - o - o - o - o -

FLYGPLAN JAGADE TEFAT

Bertil Bertilsson, Karlskoga, var i somras vittne till hur ett par UFOs jagades av flera flygplan. Det hela utspelades i Tel Aviv i Israel på kvällen den 26 juni, och iaktogs även av stud. korpral Ilana Tadjer, Tel Aviv.

I västlig riktning om den punkt där observatörerna befann sig ligger närmast vägen mellan Haifa och Tel Aviv. Bortom denna finns ett flygfält och därbortom ligger Medelhavet. Bertilsson berättar själv så här om vad han såg:

- "Det första föremålet syntes först som en svag stjärna ute över Medelhavet, några grader över Tel Aviv-Haifa-vägen. Efter ca tio minuter blev det allt ljusstarkare och steg högre upp på himlen. Medan det rörde sig i riktning mot oss passerade det över ett flygfält, variffån ett spaningsplan gick upp och gjorde diverse manövrer runt föremålet. Detta måste ha varit mellan 3-5 m/diam.

Då planet lyfte dök ett annat föremål upp över Medelhavet på betydligt högre höjd och gled sakta in. Detta var som en normal stjärna, men blev dock senare något ljusstarkare. Då och då kunde man skymta en liten röd punkt på föremålet.

Så småningom kom det in tre militärplan över platsen och försökte jaga bort UFO:n. Dessa saktade ibland in, och ökade ibland farten. Det första föremålet kunde till slut urskiljas som en starkt lysande, nästan bländande, glob, som när det var närmast var på en knapp kilometers avstånd och 100-200 meter över marken. Det andra föremålet behöll hela tiden samma sken likt en stjärna. Vid observationen var det vindstilla, torrt och himlen var full av stjärnor.

Ilana Tadjer, som är van radarobservatör, sade att det inte var någon robot eller liknande, och att hon aldrig tidigare sett något sådant här."

Mindre än två veckor därefter gjorde Bertilsson ännu en iakttagelse av ett skarpt rött föremål, som manövrerade i skyn. Han uppskattade det till ungefär 15-20 m/diam och dess hastighet var ca 200 km/tim. Det elektriska lyset slocknade nästan när föremålet närmade sig, och det känner vi igen från åtskilliga andra UFO-observationer. Även vid detta tillfälle fanns det flera vittnen, bl.a. verkställande direktören i Israels Fruktextport, Josef Gores.

- o - o - o - o - o -

TEFAT ÖVER KVÄGGESHYTAN

Den 6 september iakttog tre personer i Kväggeshyttan, nära Kristinehamn, ett föremål som under minst fyra kvällstimmar svävade ca 300-400 meter från observatörerna. Det var medan man höll på med att sätta upp en altan, som man av en slump fick syn på ett mellan 25 och 50 meter stort föremål, som blinkade "som ett polisljus" med ett gult sken. Det var ellips-

format, hade skarpa konturer och verkade vara fast.

(I.G.S. Karlskoga)

- o - o - o - o - o -

FLYGANDE TEFAT IGEN

VILHELMINA: Anselm Vikström, Hacksjö, Vilhelmina, såg tidigt på onsdagsmorgonen vid Lill-Hacksjön ett flygande föremål som han absolut inte kan förklara. Han och Bernhard Sundin var nere vid sjön för att vittja nät. När de kom fram till sjön tittade Vikström ut mot sundet där man lagt näten för att kolla om sjön frusit där.

När han tittade dit upptäckte han ett spolförmigt föremål som rörde sig med en hastighet, av vad som han tippar, ca 50 km/timmen. Efter sig fanns något som han liknar vid ett fladdrande sidenband som var ca 2 meter långt. Det spolförmiga föremålet uppskattar han till ca en meter.

Han ropade till Sundin som arbetade med båten men denne hann aldrig få syn på föremålet förrän det försvann bakom en skogsholme. Föremålets riktning var östlig mot Mårdsjön. Inget ljud hördes. Höjden över vattnet var ca 7-8 meter.

- Jag har aldrig sett något liknande, säger Anselm Vikström, och jag kan inte förklara vad jag såg. Den svans som var efter föremålet rörde sig vågformigt och var ljusröd.

(Västerbottens Folkblad; 23 okt -69)

- o - o - o - o - o -

HIMLAFENOMEN SÅGS I AVESTA

Rymdmänniskor kör reguljär trafik på Avesta! Denna sensationella iakttagelse har gjorts vid flera tillfällen av bl.a. familjen Britta och Gösta Henningson i Fridhem vid R 70 strax norr om staden. Fenomenet återkommer punktligt 18-19 varje söndagskväll. Först att upptäcka de överjordiska gästerna var sönerna Lars-Åke, 12, och Hans-Erik, 7. Senare har även föräldrarna och bilmekaniker Allan Eriksson följt rymdfarkostens färd över folkarehimlen.

- Det låter som ett aprilskämt, och vi trodde nog först att pojkarna låtit fantasin skena iväg, säger fru Henningson. Men efter att själva ha kunnat betrakta fenomenet under en timmes tid är vi helt säkra på att det rör sig om vad man brukar kalla flygande tefat.

"Farkosten" kom från norr. Stannade sedan mitt i zenit, varefter den fortsatte i sydvästlig riktning. Vid ett tillfälle hejdade den sig liksom, men sköt sedan iväg med en väldig fart.

Vid ett tidigare tillfälle gick "tefatet" så lågt att man tyckte sig skönja fönsterkonturer och andra detaljer.

I Fridhem är man helt övertygad om att det inte rör sig om någon "sputnik". I varje fall inte någon av det slag som brukar sändas upp av stormakterna. Sådana kan knappast stanna uppe för att under en halvtimmes tid ändra färdriktningen.

Notabelt är att iakttagelserna vid ett tillfälle sammanfaller med tidpunkten för observationer av rymdfenomen på övre norrlandskusten, men vid ett betydligt senare klockslag. Dessa inträffade vid 3-tiden natten till måndagen den 6 oktober och gjordes samtidigt i bl.a. Luleå, Umeå och Sundsvall. (-Detta fenomen beskrevs i Kosmisk Bulletin nr 1. Vittnena såg ett cigarrformat föremål som sakta svävade nära marken och sände ut ljusstrålar både uppåt och nedåt-) Vilket bevisar att föremålet måste ha rört sig på en betydande höjd.

Göran Dahlström, observatör på flygplatsen i Sundsvall, beskriver fenomenet som en intensivt lysande punkt, åtföljt av ett stort lysande rökmoln. Dahlström trodde först att det rörde sig om en raket.

- Det verkade som om det gav ifrån sig små explosioner med effekten av varierande rökpuffar.

Förste poliskonstapel Axel Lundin, Umeå, såg föremålet tillsammans med övriga vid tillfället tjänstgörande kolleger.

- Det lyste upp en stor del av himlen. Som starkast kunde ljusstyrkan säkerligen jämföras med fullmåne.

Polisman Ulf Sandman, Luleå: - Föremålet hade liksom en sorts dubbelkvast

efter sig. När den började försvinna övergick färgen i rött.

Samma iakttagelse gjordes av personalen på Kallax-fältet. En tjänsteman i Städersnas Vakt i Luleå uppger att han sett föremålet i motsatt riktning ungefär en timma senare. (-Den tidigare omnämnda lågtflygande cigarren-).

Tydligt är att rymdföremålet koncentrerat sin "lyskraft" över Umeå, som ligger på ungefär samma avstånd från de båda andra städerna. Riktningen var vid de första iakttagelserna öster-norr via en vid båge. Alla är eniga om att det ÄNDRADE riktning.

Iakttagelserna på norrlandskusten stämmer väl överens med de som tidigare på kvällen gjorts av pojarna Henningson. De var vid tillfället ute på gårdsplanen. Till bilden hör att 12-åringen är mycket intresserad av astronomi. Det var Hans-Erik som först upptäckte det främmande och lysande föremålet på det stjärnbestrodda himlavalvet.

Hans-Erik: Titta, Lasse. Där kommer ett flygande tefat.

Lasse: Asch, du fentiserar. Det är ju bara ett par stjärnor som tänds. Nä, stopp! En av dem börjar röra på sig.

Hans-Erik: - Va var det jag sa! Och se vilken fart det sätter. Tyst! Det viner i luften. Titta, det svänger, ser ut som om det vore av bly och röd plåt.

Hans-Erik: - Nu faller det neråt en bit, och vit rök pumpas ut och in.

Lasse: - Se, nu försvinner det som en blixst bort över Avesta.

Pojkarna var ensamma hemma, och föräldrarna fann dem mycket uppjagade när de en stund senare kom. Man trodde emellertid att pojkarna låtit fantasin skena iväg, men fann ändå det hela ganska märkligt.

Sedan har man själva tillsammans med 21-årige sonen Rolf och svågern Allan Eriksson sett fenomenet. Alltid på en söndag mellan 18-19.

Anmärkningsvärt är också att Hans-Erik, som har starkt nedsatt hörsel, tyckte sig förnimma ett vinande ljud. Detta kan förklaras av att han hör övertoner med en ljudstyrka så svag att personer med normal hörsel inte uppfattar dem.

Att det är något mycket mystiskt och dessutom ganska skräckinjagande med något som beter sig så underligt uppe i det okända, är man överens om, både i Fridhem och i norrlandsstäderna.

(Falun Kuriren, nov -69)

- o - o - o - o - o - o -

RAGGARNA FRÅN RYMDEN HÄR IGEN ?

Håller rymdraggarna på att invadera Jämtland på nytt? Besättningen på Linjeflygs eftermiddagsplan från Östersund till Sundsvall upptäckte på torsdagen ett himlafenomen. Det var strax efter starten som man kunde iakttä ett eldklot som rörde sig i riktning mot Brunflo. En polisman i Östersund har ett samma sak.

(Östersunds-Posten, 7 nov -69)

- o - o - o - o - o - o -

LYSANDE KULA. Allt fler har sett den lysande kula som med mycket stor hastighet i onsdagskväll svepte fram över himlavalvet från söder mot norr. Fru Nelly Björklund såg föremålet från sin trädgård i närheten av Helgesta prästgård.

(Strengnäs Tidning, 26 juli -69)

- o - o - o - o - o - o -

Om en av dina söner av någon hotas med döden om han inte försöker döda sin bror, och han en dag riktar sitt gevär mot en annan av dina söner; anser du då att du gör rätt i att döda den son som håller i geväret, och därigenom rädda livet på hans bror? Det är dock med hot om att själv bli skjuten, som den förste sonen måste försöka döda sin bror.

Är det svårt att svara?

Tänk efter i alla fall, för detta är krigssituationen i ett nötskal. En dag kan du bli tvungen att ge ett svar!

- o - o - o - o - o - o -

Har du själv sett något oidentificerat flygande föremål nyligen, eller har du hört talas om någon som gjort det. Isåfall - SKRIV OCH BERÄTTA.

KÄNN DIG SJÄLV

"Människa, känn dig själv och du ska känna allt". Det finns mer sanning och djup i detta ord än människan någonsin tidigare förstått. I detta stycke visdom ligger mer kunskap och mer sanning än i något annat uttalande som gjorts. Genom alla seklerna har de stora filosoferna, de stora och begåvade såsom kostnärerna och skulptörerna, alla insett hur väldig denna sanning är, och har satt den i verksamhet.

Vi kan alla bli lika "stora" och kan frambringa lika mycket skönhet och kunskap som dessa s.k. "stora män", om vi lär oss att blicka in i oss själva och se den rena livskraften som verkar genom vårt väsen.

Varje person är ett individuellt uttryck med vissa förmågor, som han förlänats av den som skapar allt liv. Om hon ska fullgöra sitt syfte, bör hon föra fram dessa förmågor, så att världen får njuta av och dra nytta av dem. För någon kan det vara gåvan att kunna måla eller skulptera, för en annan kan det vara förmågan att förklara livets gåtor för andra. Vad det än är, bör det föras fram i ljuset och uppenbaras för alla.

Att känna sig själv är inte så lätt som det kan verka, ty det finns många områden och mycket att lära, men som den högsta skapelsen är det människans plikt att känna sig själv och alla andra former omkring henne. Termen "känn dig själv" syftar inte bara på att känna sina förmågor och utveckla dem, utan omfattar även många andra sidor av livet. Många människor är idag upptagna av att finna och avslöja andra människors fel, att de inte inser att de själva har många fel. Genom att iakttä andra borde de öka sin förståelse, så att de kan hjälpa sig själva och vara till nytta för andra.

Med alla olika uppfattningar om livet och om rätt och orätt som finns idag, är det inte alltid så lätt som det kanske verkar. Man måste se livet sådant det är, och inte sådant man önskar att det vore. Människans syfte i livet är att ge uttryck för Kosmisk Intelligens, och inte att döma den. Livet är som havet; i båda finns många faser av olika slags uttryck. Ty i havet finner vi, att på botten där trycket är stort kan bara vissa sorters fiskar och växter leva. Om vi höjer oss en bit finner vi fler och olika typer av havsliv, som inte kan leva på större djup; detta betyder emellertid inte, att en är bättre än en annan, ty båda har de en uppgift att fylla.

Det är på detta sätt vi måste vara i livet: vi måste se vårt samband med helheten och se hur andra passar in i bilden - och inse att ingen är bättre än någon annan, utan bara en del av det hela. Om vi önskar förbättra en situation vi invecklat oss i, ska vi handla med förståelse istället för att döma den andre. När vi är invecklade i en situation ser vi bara den sida vi själva befinner oss på, och vi vill inte medge att den andre har rätt.

Vi måste uttrycka oss individuellt och lämna verkningarnas värld och förnimma orsaken; när vi gjort så, kommer vi att veta vad som ska göras för att göra båda parter rättvisa. Detta visar, att all kunskap i själva verket finns inom oss själva, för när vi placerar oss själva i den andres "kläder", kan vi känna hur vi skulle vilja behandlas i samma situation. Detta för oss fram till den Gyllne Regeln: "Gör mot andra, vad du vill att de ska göra mot dig".

När man förstår och tillämpar Kosmos lagar, är harmonien och välgången alltid där. Man behöver inga lärare eller böcker eller andra människors teorier, ty de förvirrar bara. Allt man behöver finns i ens eget inre. Allt du behöver göra är, att lyssna till den lilla rösten i ditt inre och handla efter den. Av detta kan vi se, att de tre orden "känn dig själv" utgör det största stycke visdom, som någonsin givits människan.

Steven Whiting
(Cosmic Bulletin, juni -67)

- o - o - o - o - o -
oooooooooooooooooooo
o VETENSKAP o
oooooooooooooooooooo

"ARMAR" MELLAN GALAXERNA...

Astronomer har funnit tecken på en fysisk bro mellan vår egen vintergata och en annan stjärnfamilj långt ute i rymden. Kedjan som binder samman

döm - en fantasiskt lång arm bestående av väte - avslöjades härförleden i den årliga rapporten från Carnegie-institutet i Washington.

Man har tidigare spårat materiella broar mellan galaxer, men tidigare har det inte funnits något positivt tecken på en förbindelse mellan vintergatan och en av dess gnann-galaxer. Vintergatan är en galax bestående av ungefär 100 miljarder stjärnor, av vilka en är vår sol.

(The Evening Star, jan -69)

- o - o - o - o - o -

MARS KANALER EXISTERAR

LOS ANGELES, måndag. - Mars berömda kanaler existerar verkligen, sade dr Brad Smith vid California Institute of Technology i Pasadena idag, efter att ha granskat fotografier av den Röda Planeten tagna av Mariner 7 från ett avstånd på 112 000 mil.

(Daily Express, 5 aug -69)

- o - o - o - o - o -

JORDISKA FÖRHÅLLANDEN PÅ DE YTTRE PLANETERNA I SOLSYSTEMET

De som talat om existensen av liv på planeterna längre ut i vårt solsystem har länge fått finna sig i att bli utskrattade och förlöjligade. Anledningen har varit den allmänt vedertagna åsikten, att de yttre planeterna existerat i evig kyla. En upptäckt som gjorts av den amerikanske radioastrofysikern dr Kenneth Kellermann kanske får skratten att tystna...

Dr Kellermann, som är knuten till Australia's Commonwealth Scientific and Industrial Research Organization, har vid sina observationer med det jättelika radioteleskopet i Parkes funnit anmärkningsvärt höga temperaturer nere i atmosfärerna på de stora, yttre planeterna: Jupiter, Saturnus, Uranus och Neptunus.

De australiska observationerna av Saturnus skedde på tre våglängder: 6 cm, 11,3 cm och 21,3 cm. Det antas att atmosfären på en planet som Saturnus blir mer genomtränglig för radiovågor efterhand som våglängden ökar. Således kan man förmoda, att kortvågsutstrålningen (6 cm) endast härstammar från atmosfärens övre del. De längre vågorna (11,3 cm) kommer förmodligen från planetens djupare liggande luftlager.

Man fann, att ju längre våglängd man använde vid iakttagelsen, desto högre blev den angivna temperaturen. Vid en våglängd på 21,3 cm låg den på omkring 32 grader Celsius. Även om felmarginalen var ganska stor, menade dr Kellermann, att tendensen till en högre temperatur längre ned i atmosfären syns välgrundad. Han anmärkte att samma effekt var märkbar då det gällde Jupiter.

Likaså utvisade Uranus, den största av planeterna näst efter Jupiter och Saturnus, överraskande höga temperaturer, när man betraktade den medelst de längre våglängderna. Detta tog dr Kellermann som ett tecken på att dess atmosfär - som också är fallet med de andra planeterna - låter solvärmen tränga in i form av synligt ljus, men förhindrar att den försvinner igen via de längre våglängderna, varigenom en drivhuseffekt skapas.

Dessa tecken på att det ingår i atmosfärerna på de yttre planeterna finns vidsträckta zoner med jordliknande temperatur har gjort, att vetenskapsmännen inte helt kan utesluta förekomsten av liv där.

- o - o - o - o - o -

ooooooooooooooooooooo
o KOSMISK FILOSOFI o
ooooooooooooooooooooo

DEN KOSMISKE INDIVIDEN.

De flesta av oss gör anspråk på att vara individer, vilket i viss mening är sant. Emellertid är det, som de flesta människor på jorden verkar ge uttryck för, en "ego-individualitet" eller "personlighet", som kallas "intellektet". Fastän den kosmiska individualiteten är olösligt förbunden med hela mänskligheten, har den under lång tid varit glömd i detta intellektuella sällskap.

Nu kan vi ställa oss själva den frågan: Hur kan vi bli sanna, kosmiska individer? Svaret ligger i dessa få ord: "Känn dig själv och du ska känna

allt".

Det verkar omöjligt, att någon kan nå detta mål utan att noggrant studera det sanna jaget. Och endast då - om man har funnit den andra halvan av sig själv, sitt sanna jag, åtminstone delvis - kan man instruera och råda sin nästa i detta speciella åliggande. Vårt medvetna jag, som är identiskt med det kosmiska medvetandet - eller Gud - är det förråd där all kunskap finns, och den enda källa till upplysningar som vårt sinne bör söka efter under den andliga utvecklingsprocessen.

En sann kosmisk individ är en människa, som har gjort sitt ego-sinne ödmjukt, och som lyssnar till intryck och instruktioner från sitt medvetna jag, Guds röst inuti hennes tempel.

Oavsett vilka intryck, visioner eller uppenbarelser vi mottar från den inre stämman, är syftet därmed en utveckling av vårt INDIVIDUELLA jag - och av vår mentala tillväxt - och är inte avsett för någon annan människa. Ett egocentriskt sinne skulle aldrig acceptera uppenbarelser, som ur sinnets synpunkt kom från en missförstådd källa; i motsats härtill behöver en kosmisk individ i utveckling ingen annans intryck för att leda sig rätt, ty han vet att han måste söka inom sig själv för att få veta allt.

Det kan förekomma diskussioner mellan personer, som är upptagna av forskning efter jaget - det kan röra sig om utbyte av tankar; men man bör aldrig göra bruk av andras tankar, så att de passar in i ens egen form. Detta är anledningen till, att människan instruerades att inte ha några "andra gudar". Detta betyder, att man inte ska göra någon annan människa till sin herre, utan däremot - som Kristus sade - "bara Fadern, som är i himmelen", (eftersom himmelriket är inuti själva människan).

Eftersom ingen människa perfekt kan uppfatta och utföra sitt medvetandes konstruktiva intryck, så är det bara rimligt, att varje enskild människa formar sin egen skepnad och får växa i överensstämmelse med sin förståelse. Envar som söker en andlig ledare, ett medium eller en läromästare, för att motta denna sanning som istället måste komma från hennes inre jag, kan komma att mista både sin intellektuella och kosmiska individualitet och bli en zombie eller en robot åt ett annat sinne.

I en värld som vår, vilken till största delen kontrolleras av skarpa hjärnor, måste man vara speciellt försiktig. Var listiga som ormar och menlösa som duvor. Ty "frukta inte den som förgör kroppen, utan den som förgör själen", det sanna jaget.

"Känn dig själv" kommer att göra dig av med förvirringen, individuella meningar och missförstånd, som olyckligtvis har blivit enorma berg, som hindrar intellektet från att bli Ett med kosmisk orsak. Trots den press och de friktioner som finns i vårt egoistiska samhälle, kommer det alltid att bero på oss själva, om vi likt den förlorade sonen vill ge upp vår egoistiska stolthet, och bli till sanna redskap för Fadern som kosmiska individer, eller tillsammans med massorna företa en "på stället marsch". Låt oss aldrig avvika från sanningens väg, ty om intryck som mottas från vårt kosmiska jag förändras, så att det behagar en annan människas ego, så kommer vi att mista respekten och tilliten till det sanna jaget, och som följd därav också till Gud - ty båda är Ett i den kosmiska principen.

Fred Steckling
(ufo kontakt, nr 3 -69)

- o - o - o - o - o -

ooooooooooooooooooooo
o FRÅGOR OCH SVAR o
ooooooooooooooooooooo

FRÅGA: Många författare säger sig ha varit i kontakt med rymdmänniskor: Menger, Klarer, Stanford, Bethurum, Rosa, van Tassel, etc. Vilka talar sanning, och vilka fantiserar bara? (B-son)

SVAR: Det vore ganska oklokt att här utpeka vissa av dessa personer som lögnare, ty många av dem är säkert själva förvissade om att deras upplevelser är äkta. För dem är de helt enkelt verkliga, men det är ju även drömmen när man drömmer. Tyvärr så faller största delen av kontaktlitteraturen inom denna kategori.

Men det finns ett sätt genom vilket man själv kan avgöra äktheten i vad man läser. Budskap som sägs vara mottagna på mental väg är speciellt tvivel-

aktiga, eftersom det är omöjligt att avgöra varifrån ett telepatiskt budskap kommer, om man inte tidigare har träffat "sändaren" personligen.

När man läser något som är i överensstämmelse med kosmos lagar, så upplever man en känsla av harmoni inom sig. Kontaktlitteratur som ger intryck av åtskillnader, fördömanden, antipatier, etc, ger ett motsatt resultat. Profetior om landningar och andra "löften" kan man också avfärda direkt.

Den ende kontaktperson vars ord, upplevelser och foton verifierats av vittnen, vetenskapsmän och fotoexperter är George Adamski. Vi kommer i Bulletinen att visa hur en rad uttalanden han gjorde i början av 50-talet många år senare bekräftats. Adamski skulle inte ha kunnat känna till alla dessa ting, om inte hans kontakter verkligen ägt rum.

Därför kan vi slå fast att Adamski talar sanning, och med utgångspunkt från hans ord analysera de andra författarna. Stämmer dessas berättelser med GA:s uppgifter, så har vi ingen anledning att betvivla sanningshalten i deras berättelser.

- o - o - o - o - o -

CELLMEDVETANDE UPPTÄCKT

Alla celler har ett medvetande och ett minne. De har förmåga att förnimma och att meddela sig med varandra. Detta är de resultat den amerikanske forskaren Clive Backster uppnått efter mer än tre års forskning vid Backster School of Lie Detection, och naturligtvis har hans upptäckter väckt stor uppmärksamhet.

Backster, som är erkänd expert på lögn-detektorer och har anlitats av både kongressen och regeringen, gjorde sin upptäckt av en slump när han med hjälp av en lögn-detektor skulle kontrollera hur lång tid det tar för en växt att suga upp vatten ur sin kruka.

En lögn-detektor består av två elektroder som fästs på försöksobjektet. Då det är fråga om en människa fästs elektroderna på båda sidorna av ett finger, varefter en svag elektrisk ström sänds mellan elektroderna. När människan reagerar känslomässigt ökar motståndet för den elektriska strömmen, och detta registreras av ett ritstift på en rullande remsa.

Backster fäste elektroderna på växtens översta blad och räknade med, att med hjälp av dessa se hur lång tid det tar för vattnet att nå upp. Vatten är ju en god elektrisk ledare, så motståndet borde följaktligen minska så snart det nådde ut i bladen. Men när Backster studerade remsan, såg han till sin överraskning, att motståndet ÖKADE och mönstret på diagrammet var ett tydligt tecken på en KÄNSLOMÄSSIG REAKTION.

Han förstod att detta var något som måste undersökas. Han började utföra olika experiment, och resultaten blev otroliga: växten reagerade starkt när han tänkte skada den genom att bränna den med en tändsticka. Ja, just det! Redan när Backster TÄNKTE denna fientliga tanke reagerade blomman, och kurvan på remsan visade tydligt och klart att växten uppenbarligen läst hans tankar.

Men det var inte bara hot mot den egna varelsen, utan även mot andra livsformer, som växterna reagerade för. Det räckte att han slog sönder ett befruktat hönsägg, eller skadade något annat levande väsen, så gjorde detektorn utslag.

För att få ytterligare bevis placerade Backster tre elektrodförsedda växter i tre olika rum. I ett fjärde rum hade han en maskin, som med ojämna mellanrum släppte ned levande räkor i kokande vatten. På denna apparat fanns en klocka som registrerade exakt vid vilka tidpunkter räkor dödades. På kvällen startades både denna maskin och lögn-detektorerna - som var kopplade till växterna - och nästa morgon kunde han jämföra klockans registreringar och utslagen på de grafiska remsorna. Dessa visade att plantorna gett känslomässiga utslag EXAKT vid varje tillfälle då räkor dödats genom att släppas ned i det kokande vattnet.

Vid ett annat experiment gick sex man i tur och ordning genom ett rum där det fanns två krukväxter. Genom lottdragning hade man bestämt, att en av dessa män skulle "mörda" en av växterna. När alla passerat genom rummet gick Backster in och fann mycket riktigt, att en av blommorna slitits upp ur krukan och förstörts. Han kopplade så lögn-detektorn till det överlevande "vittnet" - en blomma av arten Philodendron - och lät därefter de sex männen gå förbi denna. När "mördaren" kom avslöjades han omedelbart, därför att växten visade en klar känslomässig reaktion.

Men det är inte bara växter som besitter dessa egenskaper, ty försök som gjorts med svampar, amöbor, frukter och blod har gett samma resultat. T.o.m. människo-sperma i ett provrör har kunnat peka ut sin "far" på samma sätt, som blomman tidigare pekade ut "mördaren".

Allt detta redogjorde Backster för i februarinumret av International Journal of Parapsychology, och resultatet har blivit att liknande experiment nu utförs vid flera universitet i Förenta Staterna. När dessa resultat slutligen offentliggörs, kommer vi med största säkerhet att ha fått ytterligare bevis för, att alla levande celler har ett slags förnimmelseförmåga, d.v.s. en sorts medvetande. Om denna teori tillfullo bekräftas kommer utan tvekan vår attityd till allt annat levande att förändras, och vi kommer att känna respekt inför det INTELLIGENTA liv som finns överallt omkring oss.

För dem, som studerat den undervisning George Adamski förmedlade, innebär inte dessa upptäckter något nytt. Detta var nämligen en av huvudpunkterna i den kosmiska filosofi han lärde. I sin kurs i telepati (skriven 1958) säger Adamski bl.a. följande: "Människorna skulle bli förbluffade över att erfara, att varje cell i deras kropp - såväl som VARJE CELL i någon annan form - är en tankeproducerande enhet". Så Clive Backsters upptäckt att cellerna har medvetande, minne och förmåga att meddela sig med varandra var inget nytt, utan bara en bekräftelse på att Adamski hade rätt - än en gång.

För den, som vill studera det fascinerande ämnet Telepati, vill vi här meddela, att fr.o.m. januari kommer Adamskis stora kurs i telepati att finnas tillgänglig härifrån, till ett pris av endast kr 25:-.

- o - o - o - o - o -

MÄNRESOR - VÄRLDSSVÄLT

~~XXXXXX~~ Åter har tre amerikanska astronauter klättrat ombord i sin kapsel för ännu en månfärd. I ett moln av eld och rök slungas miljoner kronor ut i rymden, allt medan tusentals människor härnere på vår egen planet svälter ihjäl under den korta tid resan till vår närmaste granne tar. Hur många människor skulle inte ha kunnat få leva, om dessa pengar lagts till hjälp åt de hungrande istället för på ett prestigedrivet rymdprogram.

Någon har räknat ut, att för det belopp det kostat USA att sända människan till månen - inberäknat alla förberedelser och tester - skulle man ha kunnat avskaffa all slum i de amerikanska storstäderna och därmed skapat drägliga förhållanden för 3 miljoner människor - huvudsakligen färgade.

Medan förhållandevis mikroskopiska summor anslås åt de forskare som kämpar för att lösa cancers gåta, spenderas astronomiska belopp på att fara iväg till en stenig värld ute i ett kallt universum, fotografera och sätta upp några apparater.

Allt detta är visserligen sant, men är då hela rymdprogrammet endast ett magnifikt prestige-skådespel, som inte är av något värde? Svaret måste bli ett bestämt "Nej!" Men för att förstå det, måste man försöka se alltsamman på lite längre sikt och med ett vidare perspektiv.

Naturligtvis har kapplöpningen med Sovjet, samt Kennedys ord om månlandning före 1970 varit en sporre till ett snabbare arbete. Rymdforskningen hade dock existerat utan denna inverkan, ty den vetenskapliga utvecklingen är en naturlig följd av människans kunskapsörst - och den går aldrig att släcka.

Det brukar sägas, att vi skulle ha kunnat åstadkomma så oerhört mycket annat här på jorden om vi struntat i rymdforskningen. Men faktum är, att de forskningscentra som upprättats i rymdprogrammets tjänst, ständigt finner nya ting som vi har användning för i vårt dagliga, jordbundna liv. Det beräknas att över 4000 artiklar har rymdindustrin att tacka för sin tillkomst.

Det är alltså biprodukter som blivit resultat av rymdforskarnas - värdelösa - arbete: olika elektroniska hjälpmedel, transistorer, datamaskiner, nya svetsningsmetoder i högvacuum, vädersatelliter som kan förutspå katastrofala orkaner, metallegeringar, diagnosapparater för sjukdomar, säkerhetsdetaljer för bilar, bättre flygplanskonstruktioner, etc, etc...

Rymdindustrin har gett oss kommunikationssatelliter för telefon, TV, m.m. och tack vare dessa kommer rymdforskningen att få spela en viktig roll inom arbetet med utvecklingsländerna. Om u-landsarbetet ska bära frukt, måste undervisningen få en framträdande plats och tack vare de möjligheter rymdälderns tekniska resurser erbjuder, kan man nå ut till dessa länder med en mer realistisk verklighetssyn och därmed kunna eliminera all vidskeplighet och religiös övertro, som skapat de förhållanden som nu råder på vissa håll.

Det hjälper nämligen inte i längden att försöka mätta svältande nationer som t.ex. Indien, medan befolkningen ökar med explosionsartad hastighet p.g.a. okunnighet då det gäller födelsekontroll, och medan över en och en halv miljard råttor varje år tillåts sätta i sig ungefär 5 kilo livsmedel var.

I samma land är vägar och fält fyllda med 80 miljoner nötkreatur som inte får användas som dragdjur och som inte ger någon föda, eftersom de varken mjölkas eller får slaktas. Årligen anordnar indierna jättelika religiösa fester med fyrverkerier för oerhörda summor och nyligen hade man en stor högtid, där tonvis med smör brändes som offer - allt medan befolkningen svälter.

Att slopa rymdprogrammet för att ge mer pengar åt medicinsk forskning och u-landshjälp är en dålig lösning på problemen, när man betänker att USA:s årliga anslag till rymdforskningen inte är större än det belopp amerikanska kvinnor under samma period lägger ut på kosmetika...

Det är lätt att förstå, att det rör sig om obetydliga summor i jämförelse med vad som årligen läggs på USA:s försvar - 25 miljarder kr. Samma lands u-landshjälp uppgår till något mer än 1 procent av denna summa. Om den amerikanska produktionen, som nu används till framställning av krigsmateriel, kunde kanaliseras in på områden som är konstruktiva och till gagn för mänskligheten - och inte bara fungerar som ett lugnande piller åt en nation med kronisk kommunistskräck - så skulle vi kunna nå fredliga resultat, som aldrig skulle ha kunnat erhållas med "rymdpengar" som i detta sammanhang är en droppe i havet.

Men den största anledningen till att vi måste fortsätta vår rymdforskning är, att över oss hänger en hotande skugga som heter överbefolkning. I början av nästa sekel har jordens befolkning fördubblats, och 250 år senare finns det 50 miljarder människor som ska kämpa för att överleva i en värld, vars naturliga tillgångar är på upphållningen. Varje kvadratkilometer av alla jordens landytor kommer att bebos av över 300 personer. Var ska man odla all föda som kommer att behövas? Detta är ingen överdriven skräckskildring, utan erkända statistiska beräkningar.

Vilka utvägar finns det då att undgå detta öde? Ja, antingen får man ställa till med massutrotning av människor, eller då får vi börja flytta bort från denna överbefolkade värld, ty universum är den enda plats där det finns - plats.

Det världsomfattande utrotningskriget måste väl dock även den störste motståndare till rymdfärder finna vara den sämsta lösningen, och då återstår bara att emigrera till någon annan himlakropp. Det må låta som science fiction, men faktum är att det förr eller senare blir en oundviklig nödvändighet, och den dagen måste vi redan ha hunnit bygga tillräckligt stora rymdskepp med tillräckligt effektiva driftmetoder. Vi måste också veta vart vi lämpligen bör ställa färdens. Allt detta är rymdforskningens uppgift, men det duger inte att lägga det hela på framtiden och skjuta över problemet på kommande generationer. Vi måste forska NU.

En gång för länge sedan sökte sig människor ut från den europeiska kontinenten, bort mot ett fjärran land vid solnedgångens disiga horisont. Pionjörerna banade väg för den utveckling som fört oss till den punkt där vi nu är, och ingen kan väl gärna mena, att det varit bättre om forskningen stoppats och Columbus aldrig fått stäva ut på Atlanten.

Idag står vi och blickar mot nya horisonter, rymdålderns Columbus har tagit de första stegen ut mot en fjärran kontinent i rymdens ocean. Resan till en främmande planet är inte längre någon ouppnåelig utopi, utan en realitet som så snart som möjligt, kanske redan inom nästa decennium, kommer att - och måste - vara ett faktum.

Thor-Leif Dahnielson

- o - o - o - o - o - o -

Artikeln "Vågra acceptera våld" har p.g.a. platsbrist fått flyttas till decembernumret av Kosmisk Bulletin.

o - o - o - o - o - o - o

Följ din inre känsla mer och ditt sinne mindre, ty de inre känslorna är medvetandet, och det kan du förlita dig på.

- o - o - o - o - o - o -

Människor applåderar åt ett festfyrverkeri, men aldrig åt en soluppgång.

oooooooooooooooooooo
FRÅGOR OCH SVAR
oooooooooooooooooooo

FRÅGA: Det påstås att rymdmänniskor lever och arbetar här på jorden. Hur kan de klara sig utan alla nödvändiga legitimationshandlingar, etc?

SVAR: För det första KAN man faktiskt klara sig ganska länge utan någon legitimation alls, eller några andra papper över huvud taget. Och vill en besökare från en annan planet skaffa sig dessa handlingar, kan han t.ex. göra på följande sätt:

En flykting från ett ockuperat land, eller en nation som det är svårt att lämna av andra anledningar, brukar inte ha något annat än livet i behåll om de lyckas ta sig över gränsen. De har inga papper, inga pengar. Men regering i det nya landet ger dem politisk asyl, hjälper dem med arbete, olika handlingar, osv. Så det är inte alls så svårt.

I många länder är ett körkort den bästa legitimationen, och ett körkort är inte svårt att skaffa....

- o - o - o - o - o -

oooooooooooooooooooo
ANNONSER
oooooooooooooooooooo

S A N N I N G S - S Ö K A R E

Läs om UFO, parapsykologi, healing, olika religioner, vegetarism, vishet från öst och väst, centrala världsåskådningsfrågor m.m. i

S Ö K A R E N

Utkommer med 10 nr om året. Helår kostar 24:50 (1970 27:50), halvår 13:00 (1970 14:50). Postgiro 70 60 47. Adress Box 3063, 103 61 Stockholm 3.

PROVNUMMER GRATIS

- o - o - o - o - o -

MEDVERKA I BULLETTINEN

Har du något du vill annonsera om, några meddelanden angående den förening du tillhör. Sänd isåfall in en annons eller ett anrop som upptar ca 4 eller 5 rader. Om du vill och tycker dig ha råd, får du gärna bifoga kr 1:10 i frimärken. Vi mottar också ALLT annat som du tror kan vara intressant för Bulletinens läsare: UFO-nyheter, vetenskapliga nyheter, egna tefatsobservationer och egna artiklar om allt som är konstruktivt, etc., etc...

Tveka inte! Sänd in vad du tycker kan passa Kosmisk Bulletin!

- o - o - o - o - o -

I NÄSTA NUMMER

skriver Leif Eckhoff Pedersen om hur tankarna påverkar materian, och hur vi genom våra destruktiva tankar skadar oss själva, i artikeln...

TANKENS MAKT

I en artikel tar Gerda Rörbaek Nielsen oss med ut i rymden och låter oss därifrån beskåda vår planet. Det är en syn, som får oss att tänka efter...

SERUM MOT LIDANDE

Hur byggdes den gåtfulla pyramiden, Cheops pyramid, och kan det finnas någon sanning i de gamla legendernas ord? Thor-Leif Dahnielson berättar i...

GÅTORNAS PYRAMID

Därtill presenterar vi naturligtvis de allra senaste tefatsnyheterna från hela världen, och redovisar även för nya vetenskapliga upptäckter.

- o - o - o - o - o -

Är du intresserad av att läsa Kosmisk Bulletin men ännu inte har prenumererat, så gör det. Sätt in 15 kr på postgiro 12 85 92 S. Dahnielson. På återseende. Red.